

2. U slučaju niječnog odgovora na pitanje 1.:

- a) Treba li članak 49. UFEU-a (bivši članak 43. UEZ-a) tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba kao što je članak 4. HOAI-ja iz 2002. u skladu s kojom su najniže tarife koje su u toj uredbi o naknadama utvrđene za usluge planiranja i nadzora koje pružaju arhitekti i inženjeri obvezujuće, osim u određenim iznimnim slučajevima, te u skladu s kojima sporazum o naknadi kojim se ide ispod najniže tarife nije valjan u ugovorima s arhitektima ili inženjerima, odnosno na način da takva nacionalna odredba predstavlja povredu članka 49. UFEU-a (bivši članak 43. UEZ-a)?
- b) U slučaju potvrdnog odgovora na prethodno pitanje: proizlazi li iz takve povrede da se u sudskom postupku koji je u tijeku između pojedinaca više ne mogu primjenjivati nacionalne odredbe o obvezujućim najnižim tarifama (u ovom slučaju: članak 4. HOAI-ja iz 2002.)?

(¹) Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL 2006., L 376, str. 36.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. rujna 2021. uputio Verwaltungsgericht Wiesbaden
(Njemačka) – FT/Land Hessen**

(Predmet C-552/21)

(2022/C 2/22)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FT

Tuženik: Land Hessen

Uz sudjelovanje: SCHUFA Holding AG

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 77. stavak 1., u vezi s člankom 78. stavkom 1. Opće uredbe o zaštiti podataka (¹) tumačiti na način da ishod do kojeg je došlo nadzorno tijelo, o kojem to tijelo obavještava ispitanika,
  - a) Ima li to za posljedicu da se sudski nadzor odluke o pritužbi koju je donijelo nadzorno tijelo na temelju članka 78. stavka 1. Opće uredbe o zaštiti podataka u načelu odnosi samo na to je li to tijelo rješavalo pritužbu, je li primjereno ispitalo predmet pritužbe i obavijestilo podnositelja pritužbe o ishodu provjere
  - ili
  - b) taj ishod treba smatrati odlukom tijela o meritumu? Ima li to za posljedicu da sudski nadzor odluke o pritužbi koju je donijelo nadzorno tijelo na temelju članka 78. stavka 1. Opće uredbe o zaštiti podataka dovodi do toga da sud odluku treba u potpunosti meritorno ispitati, pri čemu u pojedinačnom slučaju, primjerice u slučaju potpunog smanjenja diskrecijske ovlasti, sud može obvezati nadzorno tijelo da primijeni konkretnu mjeru u smislu članka 58. Opće uredbe o zaštiti podataka?
2. Je li pohrana podataka u privatnoj agenciji za provjeru kreditne sposobnosti, u kojoj se, a da za to ne postoji konkretan razlog, pohranjuju osobni podaci iz javnog registra kao što su „nacionalne baze podataka” u smislu članka 79. stavaka 4. i 5. Uredbe (EU) 2015/848 (²) kako bi se na zahtjev mogli pružiti podaci, u skladu s člancima 7. i 8. Povelje Europske unije o temeljnim pravima od 12. prosinca 2007. (SL 2007., C 303, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 104.)?

3. Dopušta li se u načelu postojanje paralelnih baza podataka (osobito baza podataka agencije za provjeru kreditne sposobnosti), koje se uspostavljaju uz državne baze podataka i u kojima se podaci iz državnih baza podataka (u ovom slučaju obavijesti o nesolventnosti) pohranjuju dulje nego što se to uređuje strogo ograničenim okvirom iz Uredbe (EU) 2015/848, u vezi s nacionalnim pravom, ili iz prava na zaborav u skladu s člankom 17. stavkom 1. točkom (d) Opće uredbe o zaštiti podataka proizlazi da te podatke treba obrisati ako se
- a) predviđa trajanje obrade koje je istovjetno trajanju obrade u javnom registru
- ili
- b) predviđa trajanje pohrane koje premašuje trajanje pohrane koje se predviđa u pogledu javnih registara?
4. U mjeri u kojoj kao jedina pravna osnova za pohranu podataka u privatnim agencijama za provjeru kreditne sposobnosti u pogledu podataka koji su također pohranjeni u javnim registrima dolazi u obzir članak 6. stavak 1. podstavak 1. točka (f) Opće uredbe o zaštiti podataka, treba li potvrditi da postoji legitimni interes agencije za provjeru kreditne sposobnosti već u slučaju kad ta agencija preuzima podatke iz javnog registra a da za to nema konkretan razlog, kako bi ti podaci bili dostupni u slučaju podnošenja zahtjeva?
5. Smije li se kodeksima ponašanja koje su odobrila nadzorna tijela na temelju članka 40. Opće uredbe o zaštiti podataka i kojima se predviđaju rokovi za provjeru i brisanje, a koji premašuju rokove za pohranu u pogledu javnih registara, osloboditi obveze odvagivanja propisane člankom 6. stavkom 1. podstavkom 1. točkom (f) Opće uredbe o zaštiti podataka?

- (¹) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1. te ispravci SL 2018., L 127, str. 2. i SL 2021., L 74, str. 35.)
- (²) Uredba (EU) 2015/48 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o postupku u slučaju nesolventnosti (SL 2015., L 141, str. 19. i ispravak SL 2016., L 349, str. 9.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. rujna 2021. uputio Rechtbank Amsterdam (Nizozemska) –
Europski uhidbeni nalog izdan protiv X-a; druga stranka u postupku: Openbaar Ministerie**

(Predmet C-562/21)

(2022/C 2/23)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Amsterdam

Stranke glavnog postupka

Europski uhidbeni nalog izdan protiv: X

Druga stranka u postupku: Openbaar Ministerie

Prethodno pitanje

Koji kriterij treba primijeniti pravosudno tijelo izvršenja koje mora odlučiti o izvršenju europskog uhidbenog naloga radi izvršenja pravomoćne kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode kad ispituje je li u državi članici izdavanja u okviru postupka koji je doveo do osuđujuće presude povrijeđeno pravo na zakonom prethodno ustanovljen sud, ako u toj državi članici nije bilo moguće podnijeti nikakav djelotvoran pravni lijek protiv eventualne povrede tog prava?